www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

அரசியல் தொடர்

அற்புதன் எழுதுவது

1989ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் இரண்டாம் திகதி வல்வெட்டித்துறையில் இந்தியப் படையினரால் நடத்தப்பட்ட மனித வேட்டை பற்றி சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை விடுத்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதி கடந்த வாரம் இடம்பெற்றிருந்தது. அதன் தொடர்ச்சி இது:

"சில வீடுகளுக்குள் அத்துமீறி நுழைந்த இந்தியப் படையினர் அங்கு தஞ்சம் கோரியிருந்தவர்களை அந்த இடத்தில் வைத்தே சுட்டுக் கொன்றுள்ளனர்.

புலிகளுக்கும் இந்தியப் படையினருக்கும் மோதல் ஆரம்பமானதை அடுத்து, சுமார் இருபது பொது மக்கள் விதானை ஒழுங்கையிலுள்ள ஓய்வு பெற்ற நில அளவையாளர் சுப்பிரின்டன் வெங்கடாசலம் சுப்பிரமணியம் என்ற அறுபது வயது முதியவரின் இல்லத்துக்குள் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

சாட்சி ஒருவரின் வாக்குமூலத்தின் படி: துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தங்கள் நின்றதையடுத்து, தங்கள் வீட்டுக்கு திரும்ப வென வெளியே வந்த பலரும், மீண்டும் இந்தியப் படைகள் வீதியில் வருவதைக் கண்டு விட்டுத் திரும்பவும் அவரது வீட்டுக்குள் ஓடினர்....

இந்தியப் படையினரும் அந்த வீட்டுக்குள் நுழைந்தனர். அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் முன்னால் வந்து கைகளை மேலே உயர்த்தினர். முதியவரான வெங்கடாசலம் சுப்பிரமணியமும் கைகளை உயர்த்தியவாறு முன்னே வந்து சிப்பாய்களுடன் பேச முயன்றார்.

உறுப்பினர்களை நம்பாத தலைவர்

அதற்கிடையில் அவர்கள் சுடத் தொடங்கினார்கள். முன்னால் நின்ற அனைவரும், வெங்கடாசலம் சுப்பிரமணியம் உட்பட அனைவரும் கீழே விழுந்தனர்.

வெங்கடாசலம் சுப்பிர மணியம் உட்பட ஒன்பதுபேர் அங்கு கொல்லப்பட்டனர். எஸ்.இளைய பெருமாள், பதினாறு வ்யது நிரம்பிய பாடசாலை மாணவர்களான ராஜகுரு, யவனராஜ், சுந்தரேஸ்வரன், ஒருவயதுக் குழந்தையான கணேசலிங்கம் சசி, மற்றும் இளம் குடும்ப பெண்ணான இளைய பெருமாள் உமராணி 26 வயது, ராஜகுரு புஸ்பராணி 46 வயது, அமிர்தம் உமாதேவி 26 வயது, எஸ்.கணேசலிங்கம் 35 வயது ஆகியோரே கொல்லப்பட்டவர்களாவர்.

கந்தசாமி மகேந்திரராஜா என்னும் 49 வயது வர்த்தகரின் வீட்டுக்குள் நுழைந்த ஆறு சிப்பாய்கள், அங்கு தங்கள் மனைவிமாருடன் குசினிக்குள் ஒளிந்திருந்த மகேந்திரராஜாவையும், அவரது இளைய சகோதரர் கந்தசாமி வேலும் மயிலுவையும் (42 வயது) வீட்டுக்கு வெளியே இழுத்து வந்து சுட்டுக் கொன்றனர்.

அதன் பின்னர் அவர்களது காரையும் தீமூட்டி எரித்தனர். இச்சம்பவத்தில் மகேந்திரராஜாவைக் காப்பாற்றச் சென்ற அவரது தாயாரும் காயமடைந்தார்.

மாட்டுத் தொழுவத்தில்

அதே தினம் மாலை மூன்றரை மணியளவில், தீருவில் வீதியில் உள்ள எஸ்.சிவகணேசன் என்பவரின் வீட்டுக்குள் இந்தியப் படையினர் புகுந்தனர்.

அங்கு தஞ்சம் புகுந்திருந்த ஆண்களையும், பெண்களையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து நிறுத்தினர்.

அதில் எட்டு ஆண்களை மாட்டுத் தொழுவத்துக்கு கொண்டு சென்று சுவருடன் நிறுத்திவிட்டு துப்பாக்கியால் சுட்டனர்.

இவர்களில் கதிர்காமத்தம்பி சிவநேசராசா (41), நடராசா ரவீந்திரன் (32), பொன்னம்பலம் சிவநேசராசா 25, ஆறுமுகசாமி ராமச்சந்திரன் ஆகிய நால்வரும் மரணமாகினர். மிகுதி நான்கு பேரும் காயமடைந்தனர்.

இப்படுகொலைகள் பற்றி இந்தியத் தூதருடன் தாம் பேசியதாகவும், முறைப்பாடுகள் பற்றி தூதுவர் விசாரணை நடத்துவார் என்றும் அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்னா ஆகஸ்ட் 16ம் திகதி அறிவித்திருந்தார். ஆனாலும் எந்த விபரமும் பொது மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தப்படவில்லை.

புத்தூர் படுகொலை

1989 ஜூன் மாதம் ஐந்தாம் திகதி காலை ஐந்து மணியளவில் இந்தியப் படையினருக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே நடந்த மோதலை அடுத்து பொதுமக்கள் கொடூரமாக கொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் இது.

இராணுவ மேஜர் ஒருவர் உட்பட இரண்டு இந்தியப் படையினர் இதில் கொல்லப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

புலிகளுடன் ஏற்பட்ட மோதலையடுத்து இந்தியப் படையினர் புத்தூர் கிழக்குப் பகுதியைச் சுற்றி வளைத்து தேடுதல் வேட்டை நடத்தியதாக நேரில் கண்ட சாட்சியங்கள் தெரிவித்தன.

இதன்போது எட்டு அல்லது ஒன்பது பொதுமக்கள் வேண்டுமென்றே குரூரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். விடுதலைப் புலிகள் தரப்பிலும் ஐந்துபேர் பலியாகினர்.

உள்ளூர் கோவில் ஒன்றுக்குள் தஞ்சம் புகுந்திருந்த பொது மக்கள் இங்கே கொல்லப் பட்டனர். உறவினர் ஒருவரது வாக்குமூலம் இது:

'இந்தியப் படையினர் கூறியதன்படி எங்கள் குடும்பத்தினரும் வேறு சிலரும் தகரம் பிள்ளையார் கோவிலுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தோம். அங்கு வந்த படையினர் எங்களைத் தாக்கியதுடன், எங்கள் வீடுகளையும் தீமூட்டி எரித்தனர்.

நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் தவசி நல்லதம்பி, சிவபாதம் ஆகிய இருவரையும் மற்றும் ஏழுபேரையும் படையினர் சுட்டுக் கொன்றனர்...' என்று தெரிவித்தார்.

இங்கு கொலை செய்யப்பட்ட மற்றொருவரின் உறவினரது சாட்சியத்தின்படி கோவிலுக்குள் தஞ்சம் புகுந்திருந்த சடையார் கந்தையா என்பவரும், மற்றும் எட்டுப்பேரும் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டனர்.

மற்றைய சாட்சிகளின் பிரகாரம் இவர்கள் கொலை செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். கொல்லப்பட்ட சிலரது சடலங்கள் எரிந்து கொண்டிருந்த வீடுகளுக்குள் வீசப்பட்டன" என்று மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை தொடர்கிறது.

1989ம் ஆண்டு மே மாதம் பத்தாம் திகதி காலை 6.35 மணியளவில் முரசொலி ஆசிரியர் திருச்செல்வத்தின் மகனான அகிலன் திருச்செல்வம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இக் கொலை பற்றி முன்னரே விபரித்திருந்தேன். இக் கொலைக்கு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கமே காரணம் என்று சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையும் தன் அறிக்கையில் தெரிவித்திருந்தது.

தந்தையை தேடிச் சென்றவர்கள் மகனைக் கொன்றனர்.

சிறையில் வதை

கிட்டுவுடன் கைதாகி தமிழக சிறையில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் காஸ்ட்ரோ. சென்னையில் இருந்த புலிகள் இயக்க அலுவலகத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர்.

கிட்டு உட்பட அனைவரையும் தமிழக சிறையில் இருந்து இலங்கைக்கு கொண்டு வந்தனர். கிட்டுவை விடுதலை செய்துவிட்டு, ஏனையோரை கொடும் சிறையில் வைத்திருந்தனர்.

இந்தியப் படையினரின் காங்கேசன்துறை இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த காஸ்ட்ரோ அங்கிருந்து திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் சி.வீரமணிக்கு கடிதம் ஒன்றை அனுப்பினார்.

இந்தியப் படையினரின் கண்களில் மண்ணைத் தூவிவிட்டு அனுப்பட்ட கடிதம் அது. அதில் எழுதியிருந்ததாவது:

அன்புள்ள அண்ணா!

தாங்களும், தங்கள் கழகத் தொண்டர்களும் நலமாக இருக்க தமிழ்த் தாயினை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

9.10.88 அன்று இந்திய மண்ணில் இருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட எமது பயணம் இன்றுவரை முடியவில்லை.

எம்மை அழைத்து வரும்போதே ஆடு, மாடுகளைப்போல கை, கால்கள் கட்டப்பட்டு கொண்டுவரப்பட்டோம்.

பலாலிவரையும் விமானத்தில் வந்து, பின்பு கைகள் பின்பக்கமாக கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே ஹெலிகொப்டரில் பருத்தித்துறை முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டோம்.

நாங்கள் 78 பேர். காங்கேசன்துறையில் 7 பேர். மதுரையில் இருந்து வந்தவர்கள் திருமலையில் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப் பட்டுள்ளனர்.

ஜோன்டிஸ் நோயினால் நான் பாதிக்கப்பட்டதால் காங்கேசன்துறையில் உள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டேன். இங்கு வந்ததனால் பல உண்மைகளை தெளிவாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் அறிந்து கொண்டேன்.

காங்கேசன்துறை இராணுவ தடுப்பு முகாம், இலங்கை அரசின் 'பூசா முகாமுக்கு ஒத்ததாகும்.

இங்கு யாழ் மாவட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு, விடுதலைப் புலிகள் எனச் சந்தேகிக்கப்படுவோர் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இதுவரை இந்த முகாமில் மட்டும். 1400 பேரிற்கு அதிகமானோர் அடைக்கப் பட்டுள்ளனர். சிலரை விடுதலை செய்தாலும் பெரும்பாலோர் கேள்விக் குறியுடன் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

இதில் 75 பேருக்கு உள்ளேயே விடுதலைப் புலிகளும், ஆதரவாளர்களும் உள்ளனர். ஏனையோர் அப்பாவிப் பொது மக்களே யாவர்.

இவற்றைவிட நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் உள்ள முகாம்களில் எண்ணற்ற பொது மக்கள் காரணமின்றி கைதாகி இன்னல்களை அனுபவித்து வருகின்றனர்.

அடித்துக் கொலை

யாழ்ப்பாணம் மருதனா மடத்தில் உள்ள இந்திய இராணுவ முகாம் சித்திரவதைக்கு பெயர்போனது. 13 அப்பாவிப் பொதுமக்களை இம் முகாமில் அடித்தே கொன்றுள்ளனர். அதன் பின்னர் எத்தனை உயிர்கள் போயின என்பது இராணுவ இரகசியம்.

நாவற்குழி இந்திய இராணுவ முகாமிலும் பல உயிர்கள் போயுள்ளன. காங்கேசன் துறை இராணுவ முகாமிலும் கொடூரமான சித்திரவதைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

தலை கீழாகக் கட்டி அடிப்பது முதல் மின்சார அதிர்ச்சி கொடுப்பதுவரை இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

பரம், மண்டலஸ், அன்பு, மன்சூர் உட்பட பலரை ஜீப்பில் கட்டி கல்லிலும் முள்ளிலும் இழுத்துள்ளனர்.

மூட்டைப் பூச்சிக்கு மருந்து அடிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டதால், ஜெயவிந்தன், குமார் ஆகிய இருவரையும் அடித்துள்ளனர்.

இந்திய இராணுவத்தினர் வந்தால் இங்கு அடைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் 'காலை வணக்கம்' சொல்ல வேண்டும்.

'ஏ பிளாக்' பகுதியில் 109 கைதிகள் உள்ளனர். இங்கு வந்த மேஜர் லலித்நாத் என்பவருக்கு காலை வணக்கம் சொல்லாமையால், எல்லோரும் 150 தோப்புக் கரணம் போட்டனர்.

இவர்களது மிருகத்தனமான அடியில் தயாளன் உட்பட மேலும் சிலருக்கு மனநோய் பீடித்தது. தற்போது நான் இருக்கும் மருத்துவ மனையில் அவர்கள் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர்.

பீற்றர், பாலசுந்தரம் போன்ற வேறு சிலரை தலை மட்டும் வெளியே தெரியும்படி மண்ணில் புதைத்து, தோளுக்கு மேலால் டாங்கி, ட்றக் போன்றவற்றை ஏற்றிச் சென்றுள்ளனர்.

முக்கிய பிரமுகர்

சோதிநாதன் என்னும் 55 வயது பெரியவரை அடி அடி என்று அடித்து எல்.ரி.ரி.ஈ.யின் முக்கிய பிரமுகர் என்று வைத்துள்ளனர்.

80 வயதுக்கு மேற்பட்ட வயதான ஒருவரை மிதிவெடி புதைத்தார் என்ற சந்தேகத்தின் பெயரில் கைது செய்து வைத்துள்ளனர்.

காங்கேசன்துறை முகாமில் மேஜர் நாயர், மேஜர் சர்மா, கப்டன் ராஜன், கோவிந்தன், சுகுமார் போன்றவர்கள் சித்திரவதைக்குப் பெயர் போனவர்கள்.

இங்குள்ள இராணுவ அதிகாரிகள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கைதிகளை சித்திரவதை செய்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பதவி உயர்வும் கிடைக்கிறது.

இம் முகாம் உணவினை நாய்கள்கூட உண்ணா. அவ்வளவு மோசமாகவும், புழுக்கள் நெளியவும் கொடுப்பார்கள்.

இங்கு தலைகீழாகக் கட்டி தொங்கவிட்டு அடிப்பதும், ஆண் குறியில் மின்சாரத்தை பாய்ச்சுவதும், மலவாசலில் கொதி எண்ணெய்யும், மிளகாய்த் தூளும் கலந்து ஊற்றுவதும், இரத்தக் காயங்களுக்கு உப்புத் தூளும், மிளகாய்த்தூளும் கலந்து ஊற்றுவதும் சர்வ சாதாரணம்.

தாளையடி இந்திய இராணுவ முகாமின் பொறுப்பாளர் அவ் ஊரிலும், அதன் அயலூரிலும் உள்ள அழகான பெண்களின் சகோதரர்களைப் பிடித்து, அப் பெண்கள் வந்தால்தான் விடுவேன் என்று கூறி அப் பெண்களை தன் காம இச்சைக்கு பணி யவைக்கிறான்.

இந்திய அதிகாரிகளோடு விருந்துக் கொண்டாட்டம்.
கையில் கிண்ணத்துடன் வரதராஜப் பெருமாள். புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்ட பிலிம் சுருளில் இருந்த படம். புலிகள் இதனை பிரசுரித்திருந்தனர்.

சரணடைந்த தேசிய இராணுவம்

இவற்றைவிட இந்திய இராணுவத்தினர் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். போன்ற இயக்கங் களை ஆயுதங்களுடன் உலாவ விட்டுள்ளனர்.

என்று காஸ்ட்ரோ தனது கடிதத்தில் எழுதியிருந்தார்.

இக் கடிதத்தை எழுதிய காஸ்ட்ரோ படையினருடனான மோதலில் கால் சேதமான நிலையிலும், புலிகளின் அரசியல் பிரிவு வேலைகளை வன்னியில் இருந்து தற்போது மேற்கொண்டு வருகிறார்.

தேசிய இராணுவம்

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்:, ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். ஆகிய இயக்கங்கள் இணைந்து உருவாக்கிய தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் 1989ம் ஆண்டின் இறுதியில் அழிவுக் கட்டத்திற்குள் பிரவேசித்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் திருமலை தவிர்ந்த பகுதிகளில் இருந்த தேசிய இராணுவ முகாம்கள் புலிகளால் முற்றுகையிடப்பட்டன.

பல முகாம்களில் எதிர்ப்பே இருக்கவில்லை. தூக்கத்தில் இருந்தவர்களை தட்டி எழுப்பி புலிகள் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தேசிய இராணுவத்தை சேர்ந்த 55 பேர் புலிகளிடம் சரணடைந்தனர். அவர்களை செங்கலடியில் வைத்து மதகுருமார் முன்னிலையில் அவர்களது பெற்றோர்களிடம் ஒப்படைத்தனர் புலிகள்.

அக்கரைப்பற்றில் 47 பேரை அவர்களது உறவினர்களிடம் ஒப்படைத்தனர். பொலநறுவையிலும் தேசிய இராணுவ அங்கத்தவர்கள் பலர் புலிகளிடம் சரணடைந்தனர்.

தங்கள் தலைமைகளது புலி எதிர்ப்பு கோஷம், வெறும் சுயநலமானது என்பதை இயக்க உறுப்பினர்களே புரிந்துகொண்ட போது, கட்டாயமாக சேர்க்கப்பட்ட தேசிய இராணுவ அங்கத்தவர்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் போவார்களா?

"இயக்கத்தில் உள்ள எங்களையே நன்றாக, கரிசனையாக கவனித்து நடத்த முடியாதவர்கள், எங்கள் தோழர்கள் புலிகளால் கொல்லப்பட்டதை நினைத்து உண்மையாகவே கோபப்பட்டுத்தான் புலிகளை எதிர்த்து எங்களை சண்டை போடச் சொல்கிறார்கள் என்பதை நம்பவா முடியும்? இந்திய அரசு வழங்கும் உதவிகளுக்காக எங்களை விற்றுக் கொண்டும் எங்களைத் தியாகிகளாக்கிக் கொண்டும் இவர்கள் செல்வந்தர்களாகி கொண்டிருக்கின்றனர்" இவ்வாறு புலிகளிடம் சரணடைந்த ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். உறுப்பினர் ஒருவர் கண்ணீருடன் கூறினார்.

கூலிக்காக வேலை

தங்கள் சுயரூபத்தை இயக்கத்தின் உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர் என்பதை தலைவர்களும் அறிந்தனர்.

அதனால் அநியாயங்களை கண்டு சகிக்காத, தவறுகளை சுட்டிக்காட்டத் தயங்காத உறுப்பினர்களை தூரவிலக்கத் தொடங்கினார்கள். அல்லது அவர்களாக விலகிச் செல்லக் கூடிய விதமாக புறக் கணிக்கத் தொடங்கினர்.

சம்பளத்துக்காக வேலை செய்யும் மனோபாவம் கொண்டவர்களையும், தலைமையின் போலித்தனங்களை கண்டும் காணாமல் இருக்கக்கூடியவர்களையும் முன்னிலைப் படுத்த தொடங்கினர். அதுதவிர, தனிப்பட்ட நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகியோரை அருகில் வைத்திருக்கும் அவசியமும் தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கும், தங்கள் மக்களுக்கும் தாங்கள் துரோகம் செய்கிறோம் என்று தலைவர்களது உள்ளுணர்வு உறுத்திக் கொண்டே இருக்கும்போது, அதற்கேற்ப அவர்களது வழி முறைகளும் மாற்றமடைவது தவிர்க்க முடியாததே.

உறவினர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோரை இயக்கத்தில் இணைப்பது தவறில்லை. ஆனால் தலைவர்களதும், முக்கிய பிரமுகர்களதும் உறவினர்கள், நண்பர்கள் என்பது அவர்கள் இயக்கத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்குரிய தகுதியாக மாட்டாது. இயக்க அமைப்புக்களில் வேலை செய்து, தங்கள் இயக்க விசுவாசத்தை நிரூபித்து படிப்படியாக முன்னுக்கு வரவேண்டும். சரியான இயக்க முறை அதுதான்.

தங்கள் உழைப்பிற்கும், விசுவாசத்திற்கும் தலைமையிடம் கிடைக்கின்ற மரியாதையை பார்க்கின்றபோதுதான் உறுப்பினர்கள் மன உரம் பெறுகின்றனர்.

ஆனால், புலிகள் தவிர்ந்த இயக்கங்கள் பலவற்றில் சமூக விரோதிகளாக கணிக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு தலைமையில் என்ன மரியாதை கிடைக்கிறதோ, அதே மரியாதைதான் இயக்கமே தன் மூச்சு என்று நினைத்து விசுவாசமாக உழைக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் கிடைக்கிறது. சில சமயங்களில் சமூக விரோதிகளாக கருதப்பட வேண்டியவர்களே இயக்க விசுவாசிகளுக்கும் பொறுப்பானவர்களாக அல்லது மேற்பட்டவர்களாக இருப்பதும் உண்டு.

இந்த சோகமான பின்புலங்களை தெரிந்து கொள்ளாவிட்டால், ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்களை வைத்து கட்டப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய இராணுவம், தொண்டர்படை போன்றவை புலிகள் ஊத முன்பே காணாமல்போன நிகழ்வுகள் மர்மங்களாகவே தெரியும்.

அதனால்தான் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் இயக்க குணாம்சங்கள் பற்றியும் கூறிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

மட்டக்களப்பில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். 'ராசிக்' தலைமையில் இருந்த ஒரு குழுவினர் மட்டும்தான் தொடர்ந்து புலிகளுக்கு எதிராகச் செயற்படப் போகிறோம் என்று காட்டுக்குள் சென்றனர். ஏனைய ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். உறுப்பினர்கள் உட்பட ரெலோ,ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். ஆகிய இயக்கங்களைச் சேர்ந்தோர் அனைவரும் திருமலை நோக்கி தப்பிச் சென்றனர்.

மட்டக்களப்பு-அம்பாறை மாவட்ட புலிகளின் தளபதியாக அப்போதிருந்தவர் கருணா.

புலிகளின் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாமல் போனதை நியாயப்படுத்த, புலிகள் இலங்கைப் படையினருடன் இணைந்து வந்து தாக்கினார்கள் என்று ஏனைய இயக்கத் தலைவர்கள் கூறினார்கள்.

தங்கள் உறுப்பினர்களை எவ்வித பொறுப்பும் இல்லாமல் ஏனைய இயக்கங்கள் எப்படி பலி கொடுத்தன என்பதற்கு உதாரணமாக சில சம்பவங்களைக் கூறுகிறேன்.

வவுனியாவில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். பொறுப்பாளராக இருந்தவர் ஜெயேந்திரன். வெற்றி என்பது இயக்கப் பெயர். யாழ் பெருமாள் கோவிலடியைச் சேர்ந்தவர்.

தாம் வாபஸ் பெறப்போவதில்லை, புலிகளுடன் சண்டைபிடிக்க வன்னிக் காட்டுக்குள் செல்லப்போவதாக சூளுரைத்தார் வெற்றி.

செட்டிக்குளம் காடு நோக்கி அவரது குழுவினர் புறப்பட்டனர். நூறுபேர் கொண்ட ஒரு குழுவை மதவாச்சி வீதிவழியாக செட்டிகுளம் நோக்கி அனுப்பிவிட்டு, தன்னோடு 125 உறுப்பினர்களை அழைத்துக்கொண்டு வேறு பாதையால் செட்டிகுளம் நோக்கி புறப்பட்டார் வெற்றி.

செட்டிகுளம் கூட்டுறவுச் சங்க லொறி ஒன்றிலும், ட்றக் ஒன்றிலும் ஆயுதங்கள் ஏற்றப்பட்டன.

ஆர்.பி.ஜி. ரொக்கட் லோஞ்சர்கள், மோட்டார்கள், எல்.எம்.ஜி. மற்றும் ஏ.கே.ரக துப்பாக்கிகள் என்று ஏராளம் ஆயுதங்கள் ஏற்றப்பட்டன. ரவைகள் மட்டும் ஒரு இலட்சம். ஆர்.பி.ஜி. ஷெல்கள் 200, மோட்டார் ஷெல்கள் 500 என்று தடபுடலாக அணி புறப்பட்டன.

வெற்றி மட்டும் ட்றக்கில் இருக்க, இரண்டு வாகனமும் ஊர்ந்து செல்ல, ஏனையோர் தயார் நிலையில் நடந்து சென்றனர்.

நெலுக்குளம் அருகே இரவு 11.30 மணிக்கு அவர்கள் சென்றபோது, காத்திருந்த புலிகள் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

வாகனத்தில் இருந்த வெற்றிக்குப் படுகாயம். 17 பேர் வரை பலியாகினர். 10 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். ஏனையோர் தலைதெறிக்க தப்பி ஓடினர். துணிச்சலான சில உறுப்பினர்கள் மட்டும் வெற்றியைக் காப்பாற்றி தூக்கிக்கொண்டு தப்பிச் சென்றனர்.

அதே சமயம் மதவாச்சி ஊடாக சென்ற ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். அணியும் புலிகளால் தாக்கப்பட்டது. நூறுபேர் கொண்ட அந்த அணியில் 20 பேர் வரைதான் மிஞ்சினார்கள்.

எவ்வித திட்டமோ, மறுதரப்புப் பற்றிய கணிப்போ இல்லாத நடவடிக்கைகளால் அநியாயமாக ஏற்பட்ட உயிரிழப்புக்களே இவையாகும்.

(தொடர்ந்து வரும்)

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்